

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΔΙΕ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑ

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 28.

Ενδερομή, έκχορήγη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου εκάστου έτους, εξάμητος μόνου
και προπληρωτέα: Πενταζού φράγκ. χρ. 10 η μάκρ. 8.

ΕΤΟΣ Β'.
τῆ 15/27. Φεβρουαρίου 1886.

ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΕΙΝ, ΟΤΙ ΖΗΜΙΑ ΚΑΙ ΟΝΕΙΔΟΣ.

ὑπὸ Ι. ΓΙΣΙΑΦΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

Ἄπορῶ πῶς ἄνθρωποι, βουνεχεῖς κατὰ τᾶλλα, δὲν σκέπτονται ἂν ἦνέ ποτε δυνατόν, ὄχι τὸ νὰ κερδίσῃ τις χαρτοπαικτῶν ἕως τέλους μιᾶς συνεδρείας, — τοῦτο εἶνε δυνατότατον. — ὄχι καὶ εἰς δευτέραν, τρίτην, τετάρτην ἢ δεκάτην συνεδρείαν, — καὶ τοῦτο παραδέχομαι ὡς δυνατόν. — ἀλλ' ἐν ὅλῳ τῷ χρονικῷ διαστήματι, κατ' ὃ χαρτοπαικτεῖ. Φέρω ἐν ἀπλοῦν μὲν, ἀλλὰ καὶ πειστικώτατον παράδειγμα.

Λάβε ἕνα σάκκον πλήρη ἐρεβίνθων· ἐμβάλε εἰς αὐτὸν τὴν χεῖρα καὶ ἐξάγαγε ὅσους ἐρεβίνθους δύναται νὰ συλλάβῃ ἡ χεῖρ. Εἰπέ· ἄρτια ἐξήγαγες ἢ ἀνάρτια; — ζυγὰ δηλαδὴ ἢ μονά; Λέγεις, ζυγὰ· ἀριθμεῖς ἔπειτα τοὺς ἐρεβίνθους, καὶ εὐρίσκεις αὐτοὺς ζυγὰ. Τὸ ἐπέτυχες. Λέγεις ἀπολούθως μονά, καὶ πάλιν τὸ ἐπιτυγχάνεις. Καὶ ἐκ νέου λέγεις μονά, καὶ τὸ ἐπιτυγχάνεις· καὶ ζυγὰ, ζυγὰ, ζυγὰ, καὶ, ὦ τοῦ θαύματος! τὸ ἐπιτυγχάνεις.

Αἴ! φρονεῖς ὅτι μέχρι τοῦ πυθμένος τοῦ σάκκου, ὅτι ἂν λέγῃ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν ὁ νοῦς διὰ τῆς γλώσσης, θὰ εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς δρακός σου εἰκῆ; Πιστεύεις ὅτι, ἄρτιον ἂν λέγῃς, ἄρτιον θὰ εὐρίσκεται, καὶ, ἀνάρτιον ἂν λέγῃς, ἀνάρτιον θὰ

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Β'.

εὐρίσκεται πάντοτε; Ἡ μωρία θὰ ἦτο προφανής· σπουδαῖος ἢ σώφρων ἄνθρωπος τοιοῦτό τι νὰ παραδεχθῆ πόρρω ἀπέχει.

Ἄλλὰ καὶ ἂν παραδεχθῶμεν, ὅτι μέχρι τοῦ πυθμένος τοῦ σάκκου ἐπέτυχε πάντοτε ἡ πρόρρησίς σου, ἢ δὲν ἐπέτυχε μὲν εἰς ὅλα, ἀλλ' εἰς τὰ πλείωτερα, σὲ μακαρίζω ὅτι ἐν τοιαύτῃ ἀπαραδειγματίστῳ ἐπιτυχίᾳ ἡ χεῖρ σου εὔρε τὸν πάτον τοῦ σάκκου· ἄλλως, ἂν εἰς δεύτερον σάκκον ἐνέχοντα ἐρεβίνθους ἐξηκολούθεις τὸ πείραμα, δυσὶν θάτερον, — ἢ καθὼς εὔρες τὸν πάτον τοῦ πρώτου σάκκου πάντοτε ἐπιτυγχάνων, θὰ εὐρίσκεις, διὰ τὴν αὐτὴν πιθανότητα, τὸν τοῦ δευτέρου ἀποτυγχάνων πάντοτε, ἢ θὰ ἀπετύγχανες εἰς τὰ πλείωτερα.

Προφανές λοιπὸν ὅτι, προϋούσης τῆς κυβείας, ἐλπίς κέρδους δὲν ὑπάρχει· οἱ δὲ τρέφοντες τοιαύτην ἐλπίδα πλανῶνται οἰκτρῶς.

Καὶ ταῦτα περὶ τῶν διακυβευόντων τὸ κάπη κτώμενον ἀργύριον ἐν ἰσοῖς ὄροις πρὸς τὸν συμπαίκτην. Ἐν ἰσοῖς ὄροις πρὸς τὸν συμπαίκτην, τὰ κέρδη καὶ αἱ ζημίαι, μετὰ μίαν ἐβδομάδα, ἕνα μῆνα ἢ ἐν ἔτος ἰσοφαρίζουν, ἀλλὰ ὅπως τοῦτο γείνη, πρέπει νὰ ἔχη τις τὴν χαρτοπαίξιαν ὡς ἔργον. Ἄξιζέι δὲ ἀρὰ γε τὸν κόπον νὰ δαπανήσῃ τις τόσας

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΚΩΧ.

δρον ενδηκής δεκτής επί των 37 αριθμῶν τῆς ρολίνης, αποτιούσης 35 ἀνθ' ἑνός.

Ὁ τοῦ θαύματος! τὸ σφαιρίδιον πίπτει ἐν τῷ 0! Ἐπί τῆς ἀπουσίας του δὲν εἶχε πέσει ἐν τῷ μηδενικῷ, ἀλλ' ἐπεριμένεν αὐτὸν ἵνα πέσῃ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ! Ὡστε ὁ οἰνοβαρῆς παίκτης ἐκέρδησεν ἔτερα 315 εικοσάφραγμα.

Ὅλοι τότε, ὄλοι ἀνεξαιρέτως, ἔβαλον χασμῶδιαν ἐκπλήξεως· τινὲς ἀνέκραζον, quelle insolente fortune (ὦ, τῆς ἀναιδούς τύχης!)

Τοιαύτας ὄντως ἀναιδείας πράττει ἡ τύχη, ὅταν εὐνοήσῃ· ἀλλὰ καὶ χείρονας τούτων, ὅταν θελήσῃ, νὰ κατατρέξῃ· ὅστις δ' ἂν τὴν μεμψῆ διὰ τοῦτο εἶνε μαρὸς ἐξάπαντος, ἀφοῦ ὑπάρχει γνωστὴ ἡ τυφλότης καὶ ἡ ἀλογία τῆς.

Δὲν εἶδα πλέον τὸν εὐτυχῆ ἐκεῖνον παίκτην, ἀλλ' ἐάν ποτε ἐπανῆλθεν εἰς τὸ παίγνιον, ἀναμφιβόλως θὰ ἔχασεν

ὅσα τότε εἶχε κερδήσει, ἴσως δὲ καὶ πολλῶ πλείονα. Πολλάκις οἰεπιτηρηταῖ τοῦ κυβευτήριου εἶδον τοιοῦτους εὐτυχεῖς παίκτης γηθοσύνως ἀναχωροῦντας, καὶ εἰπον γηθοσύνως καὶ αὐτοί· „Πάλιν ὀπίσω θὰ τὰ φέρουν· ἂν ὄχι σήμερον, αὔριον· ἂν ὄχι αὔριον, μεθαύριον· ἂν οὔτε μεθαύριον, μετὰ μίαν ἐβδομάδα, μετὰ ἐν ἔτος, μετὰ πέντε ἔτη, ἐκτὸς ἂν ἀκοντες ἐμποδισθῶσιν ἢ ἀποθάνωσι.“

ΚΥΝΟΒΟΥΛΙΟΝ.

Καὶ τότε ἐγένετο ἐν Μονοίκῳ λόγος περὶ τινος Ἰσπανοῦ, κερδήσαντος κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἐκ τῶν κυβευτηρίων δύο ἑκατομμύρια φράγκων, ἀλλὰ, κατὰ τὸ ἀρχαῖον λόγιον, τοῦ ἰστροκίου μεταπεσόντος ἀκολούθως, ὁ Ἰσπανὸς αὐτὸς ἐκεῖνος ἔμεινεν ἀνευ ὀβολοῦ· δὲν εἶχε δὲ πῶς ν' ἀναχωρήσῃ, καὶ ἡ ἑταιρία τῷ ἐχορήγησε τὰ ὀδοπορικὰ μέχρι τῆς πατρίδος του.

Περιέργραφα ἤδη διὰ βραχέων τὸν περίξ τοῦ καταγωγίου ἐκεῖνου παράδεισον· ἀλλ' ὀφείλω νὰ προσθέσω, ὅτι μετὰ τῶν ἀνθοφόρων δένδρων ἀπαντᾷ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ δὴ ὑπὸ τῶν ἀράβων ποιητῶν ἀναφερόμενον Οὐάκ-οὐάκ, ὅστινος οἱ καρποὶ εἶνε πλάσματα ἀνθρώπινα, κρεμάμενα ἀπὸ τῆς κόμης, ὡς κολοκύνθια ἀπὸ τοῦ μίσχου των. Καὶ ἐνῷ λοιπὸν περιέρχεται θαυμάζων τὴν ὄραϊαν ἐκεῖνην φύσιν ὑπὸ τῆς τέχνης ἐξαισιῶς ἠγλαϊσμένην, αἴφνης, εἰς τὴν καμπὴν βαθυσκίου τινὸς ἀτραποῦ, συμβαίνει νὰ ἴδῃς ἐμπρὸς σου ἕνα ἀπηγγονισμένον, ἢ ἕνα αἰματοκυλισμένον ἐπὶ τῆς πρασίνης πόας· τοιοῦτοι δὲ ὄραϊοι καρποὶ συλλέγονται ἐν τοῖς ἡλυσίοις τοῦ Μονοίκου περὶ τοὺς ἑκατὸν κατ' ἔτος· ὥστε, ὡς βλέπετε, τὰ περὶ τοῦ δένδρου οὐάκ-οὐάκ θρυλούμενα δὲν εἶνε τὸ παράπαν μυθώδη.

Τοσαῦτα τὰ θύματα τῆς κυβείας. Ἀκούω δὲ ὅτι καὶ

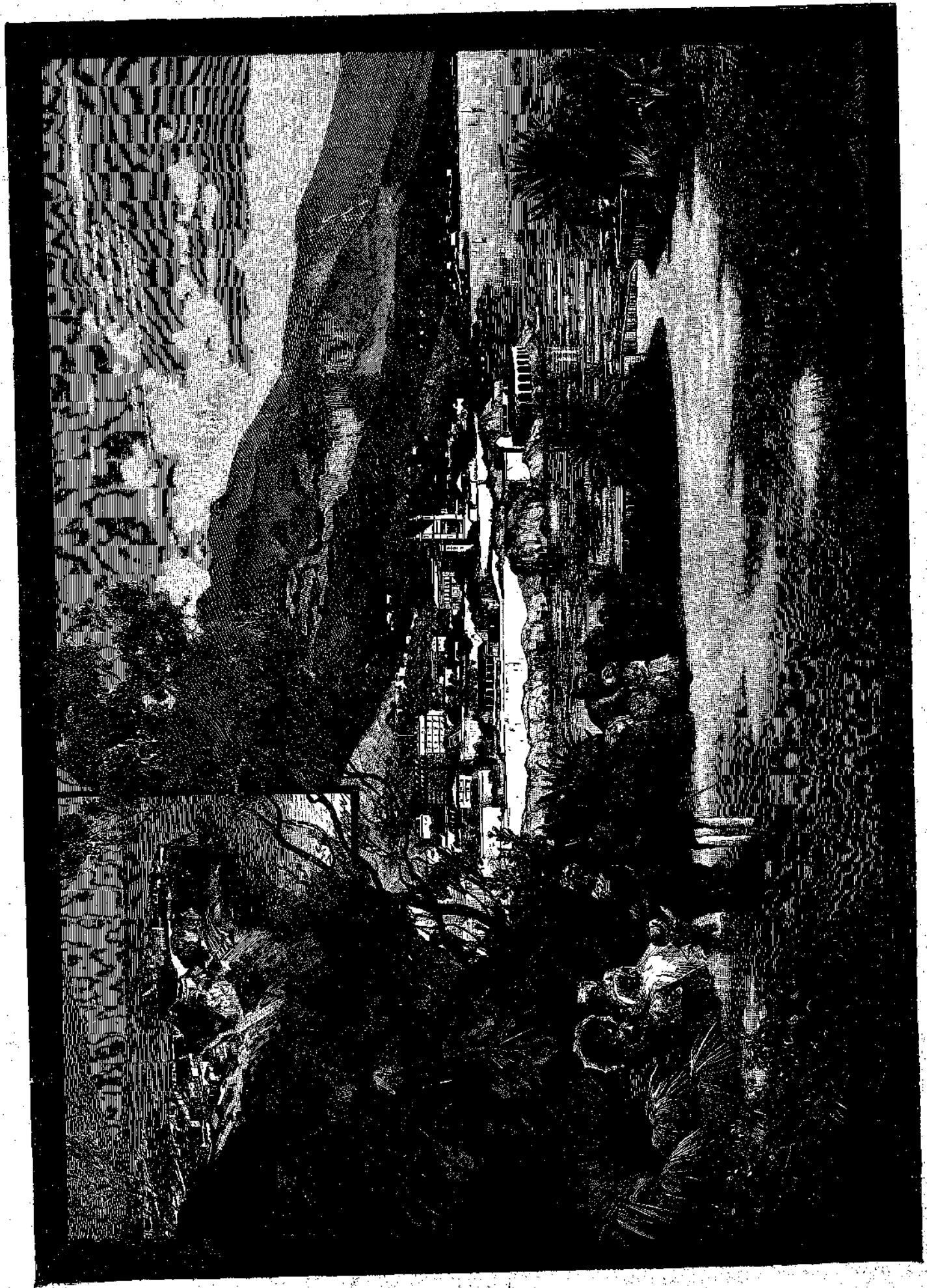
ἐν Ἀθήναις, πλὴν τῶν οἰκογενειακῶν κύκλων, ὄστινες κυρίαν ἔχουν ψυχαγωγίαν τὸ χαρτοπαίγνιον, ὑπάρχουν καὶ κοινὰ κυβευτήρια παντοειδῆ, ἐν οἷς καὶ τὸ τῆς ρολίνης. Καὶ ἀκούω πρὸς τούτους, ὅτι ἡ ἀθηναϊκὴ ρολίνα ἔχει 24 ἀριθμοὺς, ἐν οἷς δύο μηδενικά. Ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον! Φαντάσθητε· ἀφοῦ ἡ ρολίνα τοῦ Μονοίκου, ἐν καὶ μόνον μηδενικὸν ἔχουσα ἐντὸς 36 ἀριθμῶν, στέλλει κατ' ἔτος εἰς τὸν ἄδην τοσοῦτους ἀπεγνωσμένους, τί δύνανται νὰ ἐλπίσωσιν ὅσοι τολμοῦν νὰ παλαίσωσι πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων, ἐχούσας ἐν μηδενικόν, ταῦτὸ εἰπεῖν ἐν σφετεριστικόν, ὄχι πρὸς 36, ἀλλὰ πρὸς 12 ἀριθμοὺς! Ἄν οὕτως ἔχη τῶντοι, εἶνε φρικτὴ ἡ κατάχρησις. Καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τοῦ ἄβακος τῶν ἀριθμῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἄβακος τῶν καὶ ἡ ὄχι (rouge ou noir, pair ou impair, manque ou passe) ἢ μὲν ρολίνα τοῦ Μονοίκου παρέχει 18 ἐλπίδας ἐντὸς 18 καὶ ἡμισείας ἀπωλειῶν,

αἱ δὲ ἀθηναϊκαί, 12 ἐλπίδας ἐντὸς 18 καὶ ἡμισείας ἀπωλειῶν. Τοῦτο εἶνε αὐτόχρημα ἄλεθρος, ἐν ἂν ἡ ἀστυνομία δὲν δύναται νὰ ἐκτρέψῃ, ὀφείλει τοῦλάχιστον νὰ περιστείλῃ, κατὰ τὰ κανονισμένα ὑπὸ τοῦ ἐν Μονοίκῳ Βεελζεβούλ.

Παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις οἱ Ἕλληνες δυσφημοῦμεθαὼς χαρτοπαίκτηι ἀχαλίωτοι· δὲν ἀδημονεῖτε; Εἰς τὴν

δυσφημίαν ταύτην διδαι ἴσως κύρος ὅτι γίνεται ἀληθῶς παρ' ἡμῶν κατὰ τὴν παραμονὴν παντὸς νέου ἔτους. Οἱ πλείστοι πιστεύουν ὅτι ἐὰν κατὰ τὴν νύκτα ἐκεῖνην φανῇ εὐνοὺς ἢ τύχη πρὸς αὐτοὺς, θὰ ἔχωσι τὴν εὐνοίαν τῆς καθ' ὄλον τὸν ἐπὶ θύραις ἐνιαυτόν. Καὶ τοῦτο, ἐνῷ ἡ τύχη πανθομολογεῖται ὡς τυφλή, ἀλογος καὶ ἀλλοπρόσαλλος, καὶ τοῦτο ἐνῷ προφανῆ ὑπάρχουν τὰ παραδείγματα, ὅτι πλείστοι εὐνοηθέντες ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον τῆς παραμονῆς, ὑπῆρξαν καθ' ὄλον τὸ εἰσιὸν ἔτος κακοδαίμονες, ἐνῷ πλείστοι ἀτυχήσαντες κατὰ τὴν χαρτοπαίξιαν τῶν ἐκεῖνην, εἶδον κατὰ τὸ ἐπελθόν ἔτος τὰ πάντα πρὸς αὐτοὺς αἰσιώτατα. Ἄλλ' ὄχι· ἡ πρόληψις ἐπιμένει, καὶ ὄλοι λοιπὸν ἐκδίδονται κατ' ἐκεῖνην τὴν παραμονὴν εἰς τὸ σοῦ παίγνιῳ ἢ μοῦ παίγνιῳ· τὸ δὲ χεῖριστον, τοὺς βλέπουν καὶ τὰ τέκνα των, ἐνήλικα τε καὶ ἀνήλικα, ἐκδιδομένους εἰς τοιαύτην πρόληψιν ἀναξίαν νόων πεφωτισμένων ἢ ψυχῶν ἐξηυγενισμένων.

Τὸ χαρτοπαίγνιον, ὡς παιδιὰ ἀπλή, δὲν θὰ ἦτο ἀξιόμμεμπτον, διότι πράγματι ἐν ὄρα ἀργίας ψυχαγωγεί· ἀλλὰ τὸ κατέστησε καταχθόνιον ἢ δι' αὐτοῦ ἀσκουμένη φιλοκέρδεια. Τὸ κριτήριον περὶ ἀξιόμμεμπτου ἢ μὴ, ἔγκειται εἰς τὴν ἐνδηκήν (enjeu)· εἰς ββολός, ἢ τὸ πλέον ἐνὸς ὀβολοῦ μαρτυροῦν ἂν πρὸς παιδιάν, ἢ πρὸς χρημα-

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ.
Σχεδιογράφημα τοῦ κ. H. Nestel.

ΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΜΑΣ.

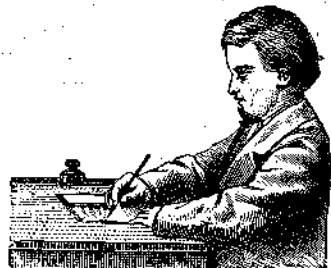
(συνέχεια).

Οὐχι σπανίως καὶ ἡ λεγομένη „κυρτὴ ράχις“ ἀναγράφεται μεταξὺ τῶν ἐν τοῖς σχολείοις ἀναπτυσσομένων νοσημάτων, κατεβλήθησαν δὲ μέχρι τοῦδε πολλὰ προσπάθειαι καὶ ἐκ μέρους τῶν ἰατρῶν καὶ ἐκ μέρους υγιειονόμων πρὸς ἀποσόβησιν τῶν ἐντεῦθεν προερχομένων κινδύνων διὰ τὰ ἀναπνευστικὰ καὶ τὰ ὄργανα τοῦ ποταστροῦ. Ὁ Χύτερ, ὁ Λόρινσερ καὶ ἄλλοι ὑπέδειξαν τὴν σοβαρότητα τῶν συνεπειῶν τοιαύτης διαρκοῦς κυρτώσεως τῆς σπονδυλικῆς στήλης, γινομένης διὰ τῆς ἀνωμάλου συμπίεσεως τῶν σπονδύλων καὶ βαθμῶδὸν προκαλοῦσης τὴν πραγματικὴν καὶ ἀτυχῶς ἀθε-

τρον μέρος μάλιστα τὸν κάλαθον κατακαθισμένον, οὕτως ὥστε μόνον νὰ φαίνωνται αἱ ἀναπνευστικαὶ κινήσεις εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς κλειδῆς μέρη. Ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διαπρεπὴς ἰατρός Σρέμπερ, ὁ δικαίως ἀποκληθεὶς „διδάσκαλος τῆς καλῆς τοῦ σώματος μορφῆς“ λέγει ὅτι δὲν ἀρκοῦσι μόνον νοουθεσίαι καὶ συμβουλαί, ἵνα τὸ παιδίον πεισθῇ καὶ ἀναγκασθῇ νὰ κάθηται πάντοτε εὐθυτενῶς. Διὰ νὰ τὸ ἐμποδίσῃ λοιπὸν τοῦ νὰ κῦπτῃ καταγινόμενον κατ' ὄκλον περὶ τὰς σχολικὰς τοῦ ἐργασίας, κατεσκευάσεν „ὀρθοστάτην“ τινὰ, σκοπόν ἔχοντα νὰ κωλύῃ τὸ παιδίον τοῦ νὰ πλησιάζῃ μὲ τὸ

Σχῆμ. 4.

Σχῆμ. 5.

Σχῆμ. 6.

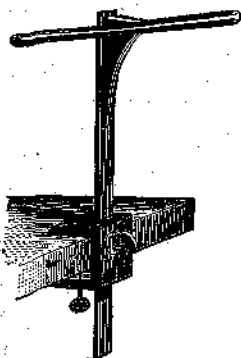
Σχῆμ. 7.

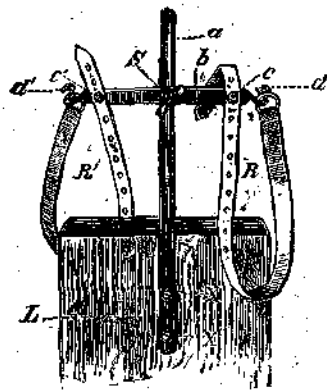
Σχῆμ. 8.

ραπειτον κύφωσιν. Ἄνδρες σοφοὶ καὶ ἐμβριθεῖς, ὄλον τὸν βίον των εἰς τὴν μελέτην τῶν κυρτώσεων τῆς ράχους ἀφιέρωσαντες, λέγουσιν ὅτι ἡ πῆρωσις αὐτῆ παρατηρεῖται κυρίως εἰς τὰ πρῶτα τῆς μαθητείας ἔτη. Ἄν τὸ κακὸν δὲν προληφθῇ ἐγκαίρως, ἡ πῆρωσις παραμένει καὶ καταντᾷ ἀνίατος οὐ μόνον τὴν συμμετρίαν καὶ τὴν ὀρμὴν τοῦ σώματος παραβλάπτουσα, ἀλλὰ καὶ παρεμποδίζουσα τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν τῶν πνευμόνων, ἰδίᾳ δὲ τῶν κορυφῶν αὐτῶν, ὅθεν ἀρχονται πάντα τὰ σοβαρὰ στήθια νοσήματα.

στῆθος καὶ τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς τραπέζης. Ὁ ὀρθοστάτης οὗτος τοῦ Σρέμπερ, πιστῶς ἐνταῦθα ἀπεικονιζόμενος διὰ τῶν σχημ. 8 καὶ 9, εἶνε, ὡς πᾶς τις βλέπει, ἀπλουστάτη τις καὶ εὐμεταχείριστος μηχανή. Εἰς τὸ χεῖλος τῆς τραπέζης, ἐφ' ἧς μέλλει νὰ ἐργασθῇ τὸ παιδίον, προσηλοῦται στερεῶς σιδηρὰ τις διπλῆ γωνία. Ὁ μαθητὴς λαμβάνει ἤδη σύνθηδες τι ἐδώλιον καὶ κάθηται πρὸ τῆς τραπέζης, τότε δὲ ἡ ἀνερχομένη καὶ κατερχομένη σιδηρὰ ράβδος, ἢ σχῆμα Τ ἔχουσα, προσκαρμύζεται διὰ τοῦ κοιλίου εἰς τὸ ἀνάστημα τοῦ παιδίου, οὕτως ὥστε τὸ ἐγκάρσιον ραβδίον νὰ ἀντάχεται ἀκριβῶς κάτωθεν τῆς κλειδῆς. Ἄμα ὡς λοιπὸν τῶρα τὸ παιδίον θελήσῃ νὰ κῦψῃ πρὸς τὰ πρόσω, ἡ ράβδος πιέζει αὐτὸ κατὰ τὸ στῆθος καὶ τὸ ἀπαθεῖ εἰς τὴν προτέρην εὐθυτενῆ στάσιν.

Σχῆμ. 9.

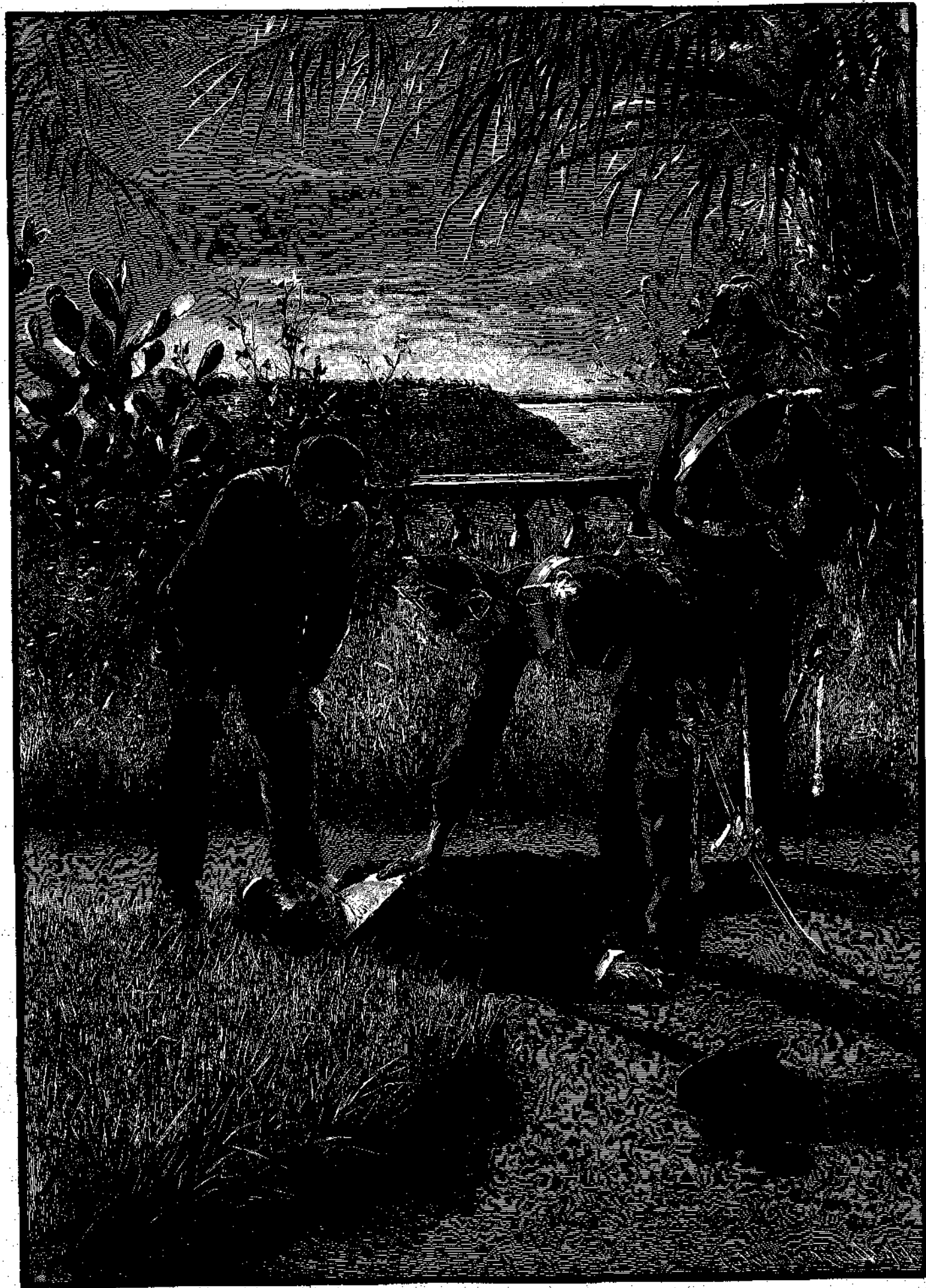

Σχῆμ. 10.

Σχῆμ. 11.

Εἶνε, τῇ ἀληθείᾳ, λυπηρὸν καὶ ἀξιοθρήνητον, ἀλλ' ὁ ἰατρός πρέπει νὰ τὸ ἐμολογήσῃ, ὅτι πολλάκις προσκαλεῖται νὰ ἐξετάσῃ ἰσχνὰς, ὑψηλὰς καὶ ὠχρὰς μαθητείας, εὐρίσκει δὲ αὐτὰς ἐχούσας στῆθος συμπεπιεσμένον καὶ εἰς τὸ ἀνώ-

ΕΝ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ.

Σχεδιογράφημα τοῦ κ. F. Bergen.

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ. ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΕΙΣ ΠΑΝΑΡΧΑΙΑΣ ΠΗΓΑΣ ΦΩΤΟΣ.

Ὁ ὕδατος τῶν τραγικῶν Αἰσχύλος παριστάνει ἡμῶν ἐν τῇ καλλίστῃ τῶν τραγωδιῶν του τὸν Προμηθεὶα καταδικαζόμενον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε ἐπὶ τοῦ βραχίονος Καυκάσου, καὶ τοῦτο πρὸς τιμωρίαν διὰ τὴν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου κλοπὴν τοῦ οὐρανοῦ πυρός. Ἴσως ὁ ποιητὴς ἐξέλεξε τὸν τόπον τοῦτον θέλων νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν, καθ' ἣν προῦποτίθεται ὅτι ὁ παροργισθεὶς Ὀλύμπιος Ζεὺς ἠθέλησε νὰ τιμωρήσῃ τὸν Τιτᾶνα εἰς αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος, εἰς ὃ καὶ τὸ κλοπιμαῖόν του ἀντικείμενον κατεβίβασεν εἰς τὴν γῆν. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη ὅμως τὸ πρᾶγμα τὴν πρώτην ἀφορμὴν πρὸς μὀρφωσιν τῆς ἰδέας ταύτης παρὰ τοῖς ἡμετέροις προγόνους ἔδωκαν τὰ αἰώνια

ἀφρονότερα τῶν τῆς Ἀμερικῆς — φαίνονται μάλιστα ὅτι εἶνε ἐντελῶς ἀνεξάντλητοι, καὶ ἐν τούτοις ἡ ἔτησία παραγωγὴ αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι μόλις ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ἐκτετατόριον τῆς ἀμερικανικῆς. Ἐκ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑλλάδος συγγραφέων ὁ Πλούταρχος, νομίζομεν, ἀναφέρει πρῶτος τὴν ὑπαρξίν κατὰ τὰς χώρας ἐκεῖνας πετρελαίου καὶ ἐν τῷ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου βίῳ περιγράφει ὅπως οὖν ἐκτενῶς τὴν ἀφρονίαν καὶ τὰς ιδιότητας αὐτοῦ. Ἡμέραν τινα, λέγει, εἶδεν ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἐκβατάνων τεραστίαν στήλην πυρός, ἀναπηδῶσαν ἐκ τινος ἀνεξάντλητου πηγῆς. Τίς λοιπὸν ὑπῆρξεν ἡ αἰτία, ὥστε ἐν ὄλαις ταῖς ἀγοραῖς τῆς Εὐρώπης καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ῥωσίας κατὰ

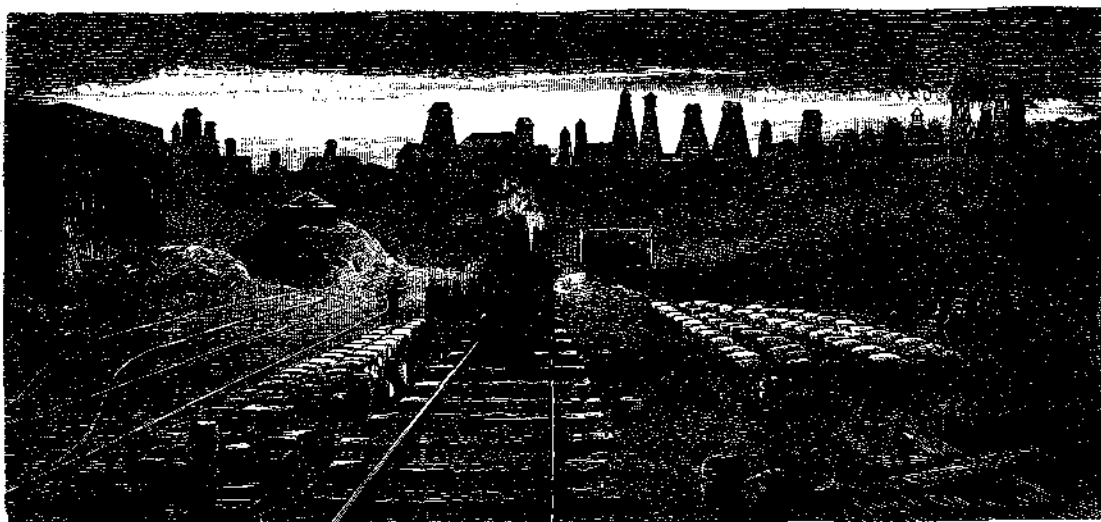

ΤΑ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΒΟΥΡΓΑΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΝΟΒΕΛ.

Α εἶνε πλοῖτὴ ἀποβάθρα, ἐφ' ἣς εὐρίσκονται ἀμιλλομένη καὶ ἀντίτα, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐκ τῶν μεταφορικῶν πλοίων Β μεταφέρεται τὸ πετρελαίον, διὰ τοῦ σωλήνος Γ εἰς τὰς δεξαμενάς Δ, καί μετὰ 110 πόδας ὑψοῦσιν εἰς τὴν ἐπιφανείαν τοῦ Βόρῃ. Ἐκ τῶν δεξαμενῶν τούτων φέρεται τὸ πετρελαίον κατ' ἀνάγκην εἰς τὰ δοχεῖα τῶν ἀμαζίν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν πρᾶξιν τῆς ἀκτῆν ὁμοίωσιν ἀεροδυναμικῆν ὁμοιοστασίαν. Ε εἶνε τὰ δοχεῖα τῶν ὑπάλιθλων. F εἶνε τὸ βαρελοποιεῖον. T ὁ τοῦ ἀεραγωγίου πύργος καὶ K ἡ πόλις Ζαφίον.

καὶ ἀσβεστα τοῦ Καυκάσου πυρᾶ, τὰ ὅποια ἦσαν ἤδη διάσημα καὶ κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς ἀκόμη χρόνους. Καὶ ἀληθῶς ἐν τῇ χώρᾳ ἐκεῖνῃ, οὐ μακρὰν τῆς πόλεως Βακοῦ, ἐν Σουράν-χανί, κεῖται ὁ ἀρχαιότατος βωμὸς τοῦ κόσμου, ἐφ' οὗ καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη γλῶσσαι πυρός οὐδέποτε ἀποσβεσθέντων ἐκπέμπονται εἰς τὰ ὕψη καὶ πρὸ τοῦ ὁποίου ποτὲ οἱ πυρολάτραι ἐτέλουν τὰς δεήσεις των πρὸς τὸ παμφάγον στοιχεῖον. Τὸ πῦρ τοῦτο παράγεται ἐξ ἀερίων προερχομένων ἐξ ὑποχθονίων πηγῶν πετρελαίου καὶ εὐρισκόντων ἐξόδον εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς διὰ τινος βωμῆς τοῦ ἐδάφους. Ἀρχαιότερα ὅμως παρὰ τὴν ἱστορίαν τῶν πυρολατρῶν καὶ τῶν καιῶν τοῦ Ζωροάστρου εἶνε τὰ αἰώνια πυρὰ τῆς χερσονήσου τοῦ Καυκάσου. Ἐν ταῖς χώραις ταύταις, αἵτινες ἐν τοῖς παλαιαῖς χρόνοις καθηγήσασθαι διὰ τῆς λατρίας καὶ θρησκευτικῆς πίστεως τῶν ἀνθρώπων, ὁ πρακτικὸς τῶν ἡμερῶν ἡμῶν νοῦς παρήγαγε καὶ ἀνέπτυξε σπουδαίαν βιομηχανίαν πετρελαίου, ἧς κέντρον καὶ καρδίαν εἶνε ἡ πόλις Βακοῦ, σπουδαιοτάτη πολίτην τῆς Κασπίας θαλάσσης ἐξαισιῶς προοδύσασα ἐνεκὰ τῆς θέσεώς της κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα. Αἱ πετρελαιοῦχοι πηγαὶ τοῦ Καυκάσου, ἂν παραφυάδας δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν δυτικῶς μὲν μέχρι τῆς Τιφλίδος, ἀνατολικῶς δὲ μέχρι τῶν ὑπορείων τῶν Ἰμαλαίων ὄρων εἶνε πολὺ πλουσιώτεροι καὶ

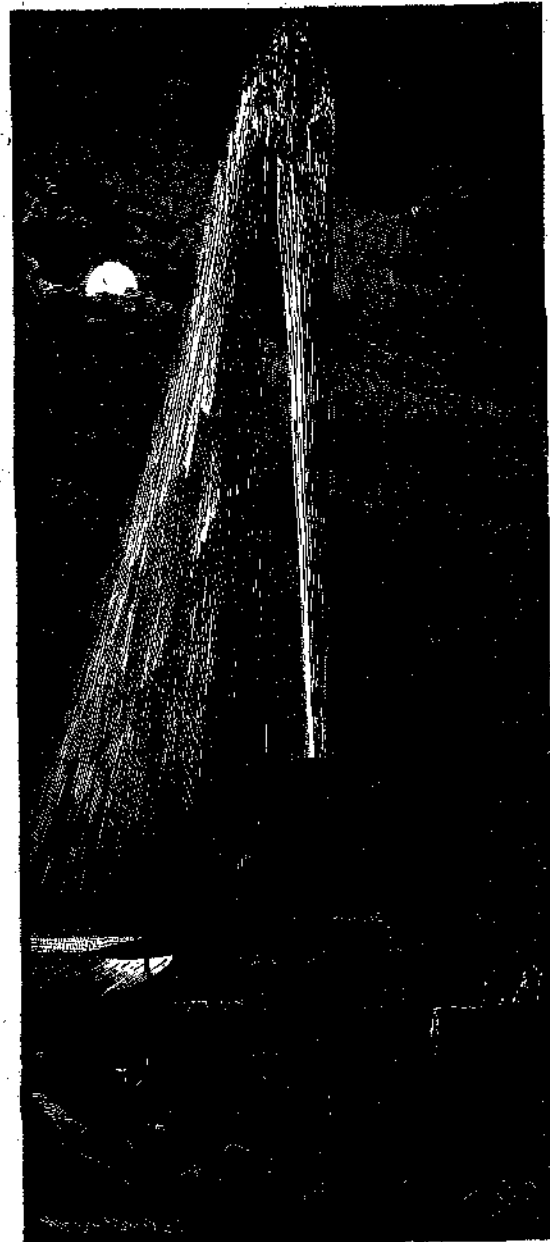
τεράστια ποσὰ νὰ καταναλίσκεται τὸ ἀμερικανικὸν πετρέλαιον, ἐν ᾧ μέχρις ἐσχάτων μόλις ἦτο γνωστὸν ὅτι ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπῆρχε καὶ καυκάσιον εἰς τὸν κόσμον; Πρώτη αὐτῆ ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις διηκόλυνεν εἰς τοὺς Ἀμερικανούς τὴν νίκην μισθώσασα τὰς πηγὰς τῆς νάφθας. Χάρις εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦτον ἐν ἔτει 1863 ἡ ὀλικὴ τῆς νάφθας παραγωγὴ συνεποσοῦτο μόλις εἰς 100,000 καντάρια. Ἐν ἔτει 1872 ὅτε τὸ ἀμερικανικὸν πετρέλαιον εἶχε πλέον διαδοθῆ εἰς ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον, ἡ κυβέρνησις τοῦ Ῥωσίου ἐπέσθη ἐπὶ τέλος ὅτι ἔπρεπε ν' ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν βιομηχανίαν ταύτην καὶ ἐκτοτε ἤρχισε νὰ πωλῇ τὰ μέρη ταῦτα εἰς διαφόρους ἐπιχειρηματίας καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς κεφαλαιοῦχος πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν φυσικῶν θησαυρῶν τῆς μελαίνης καὶ ἀγόνου ταύτης γῆς. Ἐν ἔτει 1877 ἡ παραγωγὴ ἀνῆλθε εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατομ. κανταρίων κατ' ἔτος, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα τὸ καυκάσιον πετρέλαιον δὲν ἠδύνατο πλέον ν' ἀνταγωνισθῇ ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς πρὸς τὸ ἀμερικανικόν, διότι τὰ πρὸς μεταφορὰν αὐτοῦ μέσα ἦσαν καὶ λίαν ἀτελεῖ καὶ ὑπερμέτρος δαπανηρά, ἐνῷ οἱ Ἀμερικανοὶ εἶχον ἐν Πενσυλβανίᾳ πυκνὰ καὶ ἀπέραντα δάση καὶ ἐντὸς αὐτῶν πολυαριθμὰ καὶ μεγάλα βαρελοποιεῖα μετὰ λίαν εὐφύως κατεσκευασμένων μηχανῶν, δι' ἧν ταχέως καὶ ἐφθηνὰ κατεσκευάζον βυτία

ΛΙΘΘΗΚΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΕΝ ΒΑΚΟΥ.

πρὸς ἀποστολὴν τοῦ πετρελαίου. Τὰ ἀμερικανικὰ διωλιστήρια ἐκείνην ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ τὴν λίμνην Erie καὶ συνεχικοῦν πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ πετρελαίου δια σιδηρῶν σωλήνων, κατὰ τὸν τρόπον δὲ τοῦτον ἀδανῶς σχεδὸν ἐπληροῦντο τὰ βυτία δια τῆς εὐφλέκτου ὕλης καὶ ἀμέσως μεταφερόντο κατόπιν ἐκ τῶν διωλιστηρίων εἰς τὰ πλοῖα ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ ἢ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Εὐρώπης. Ἄπ' ἐναντίας ὁ Καυκάσος εἶχε το ἀτύχημα νὰ ἦνε ὅλος διόλου ἀπομονωμένος ἐκ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πλέγματος τῆς συγκοινωνίας. Ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀναβλύζουσα νάφθα ἐπωλεῖτο μὲν ἐνταῦθα ἀντιεὐτελεστάτης τιμῆς καὶ τὸ πετρέλαιον ἐν Βακοῦ ἦτον ἐφθηνότερον τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ τὰ ἐξόδα πρὸς μεταφορὰν αὐτοῦ καθίστων αὐτὸ λίαν ἀκριβόν.

ἐκεῖνη ὄλην ἔβρεξαν δι' αὐτῆς τὴν ὁδόν, ἣν ἐπρόκειτο νὰ διαβῇ, καὶ τοποθετηθέντες εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον προεήψαντο αὐτῆς διὰ τῶν πυρῶν των. Πάραυτα τὸ πῦρ ἐξηπλώθη ἐφ' ὅλου τοῦ ἐδάφους καὶ ἐν βίπῃ ὀφθαλμοῦ ἡ ὁδὸς ἀπασα ἐκαλύφθη ὑπὸ πυρῶν γλωσσῶν.

ΠΗΓΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΕΝ ΒΑΚΟΥ.

Μέχρις ἐσχάτων λοιπὸν τῶν χρόνων αἱ ἀνεξάντλητοι αὐταὶ πηγαὶ πλοῦτος καὶ εὐπορίας διὰ τοὺς κατοίκους τῶν τόπων ἐκείνων ἐμειναν ὅλως ἀχρησιμοποίητοι καὶ παρεῖχον μᾶλλον θεάματα κινῶντα εἰς φυγαγωγίαν καὶ διασκέδασι, ὅτε τέλος ὁ σουηδὸς μηχανικὸς Λουδοβίκος Νόβελ, ἀδελφὸς τοῦ Ἀλφρέδου Νόβελ τοῦ ἐφευρόντος τὴν δυναμίτιδα, διέγνω τὴν ἀπελπιστικὴν ταύτην κατάστασιν τῆς βιομηχανίας τῆς νάφθας καὶ ἐξεῦρε τὰ κατάλληλα μέσα πρὸς ὑπερνήκησιν ὅλων τῶν κυλομάτων. Ἐν ἔτει 1875 ἱδρυσεν ἐταιρίαν ἔχουσαν κεφάλαιον τριῶν ἑκατομμυρίων ρουβλίων καὶ δι' ὑπερανθρώπων ἀγῶνων καὶ θυσιῶν κατώρθωσε ν' ἀποβῇ ὁ σωτὴρ τῆς χώρας ἐκείνης, διότι οὐ μόνον ἀνέπτυξε τὴν συγκοινωνίαν μεγάλας ἀλλὰ καὶ ἐδείχθη ἀνώτερος τῶν Ἀμερικανῶν καταστήσας περὶ τὰ βυτία πρὸς μεταφορὰν τοῦ πετρελαίου. Ἄντ' αὐτῶν ἐναυπήγησεν ἐν Σουηδίᾳ σιδηρὰ ἀτμόπλοια ἰδιάζοντα μόνον πρὸς μεταφορὰν τοῦ πετρελαίου ἐκ τοῦ λιμένος τῆς πόλεως Βακοῦ καὶ τῶν δεξαμενῶν τοῦ πετρελαίου εἰς τὰ διάφορα ἄλλα σημεῖα τῶν ἀκτῶν τῆς Κασπίας θαλάσσης, ὁπόθεν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μεταφέρεται τὸ εμπόρευμα εἰς τὰς διαφόρους τῆς Εὐρώπης ἀγοράς. Τὴν σήμερον ἐξ τεραστίου ὀχέτου συνδέουσιν ἐν Βακοῦ τὰς πηγὰς τῆς νάφθας πρὸς τὰ ἐν τῷ λιμένι διωλιστήρια. Ἡ ἐταιρία ἔχει ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς 43 τοιαύτας πηγᾶς. Ὁ Κάρολος Marvin, ὁ γνωστός ἀνταποκριτὴς ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, ἐν τῷ περὶ Βακοῦ συγγράμματι του λέγει, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Νόβελ ἤνοιξαν κατὰ τὸ τελευταῖον

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ.

Εν τῇ ἱστορίᾳ τῆς παγκοσμίου ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας τῶν ἡμερῶν μας θὰ καταλάβῃ πολλὰς λαμπρὰς σελίδας ἡ ἐπαινετικὴ μνήμη τῶν ὑπηρεσιῶν ἐνὸς ἀπλοῦ πρὸ εἰκοσαετίας ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου ἐν μικρῇ μικρᾷ γερμανικῆς πόλει ταχυδρομικῆς τμηματι, τῶν δὲ γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Αὐτοκρατορικῶν ταχυδρομείων τῆς Γερμανίας.

Ἄπορον τέκνον πτωχοῦ ἐργάτου τῆς Ποιμερανίας ὁ κύριος Στέφανος (Dr. Stephan) δὲν ἐγεννήθη με διδασκαρικὸν τίτλον, ἀλλ' ἐτελείωσε τὸ Δη-

μοτικὸν σχολεῖον τῆς πατρίδος του, χωρὶς μάλιστα νὰ δεῖξῃ συμπτώματα προῦρου πνευματικῆς ὑπερτροφίας. Ἐπειτα εἰσῆλθῃ νεαρῶτατος εἰς τὴν κατωτάτην ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, ἐν ἣ διεκρίθη μόνον διὰ τῆς ἀκαταπονήτου ἐργαστικότητός του. Φαίνεται, ὅτι ἡ Γερμανία εἶνε ὁ μακάριος ἐκεῖνος τόπος, ὅπου τα πνευματικὰ προῦρα θεωροῦνται αὐτόχρομα ελαττώματα, ὅταν δὲν συνοδεύονται με δραστηριωτάτην ἐπιμέλειαν, ἐντεῦθεν δ' ἐξηγεῖται καὶ ἡ ἀσυνήθης προαγωγή τοῦ κυρίου Στεφάνου, ὅστις ὅμως ἐν διαστήματι δεκαετίας πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας αὐτοδιδασχθεὶς καὶ εὐρίσκοντας μόνον ὄρας τοῦ ἡμερονηκίου ἀναπαυθεὶς τριακονταετῆς ἤδη, τῆς

1858, ἔλαβε τὸν τίτλον ταχυδρομικοῦ Συμβούλου, καὶ τῷ 1865 τὸν τοῦ Μυστικοσυμβούλου. Τῷ 1870 ἐξέπληθος τὸ περίφημον σγέδιόν του περὶ τῆς ἐν καιρῷ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου ἐγγωρῶν ἀλληλογραφίας, κανονικώτατα τῇ ἀληθείᾳ διεξαχθεῖσης. Τῇ 1. Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους ἔλαβε τὴν ἀνωτάτην τῆς Διευθύνσεως τιμὴν, τὴν ὅποιαν ὅμως ἀπέδειξεν ὅτι καὶ προσηκόντως κατέχει. Καὶ ἐκτοτε χρονολογῶνται αἱ πολὺτιμοι τοῦ ἀνδρὸς ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν πατρίδα του. Νόμοι, ἐξαιρέτοι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ὀργανισμοί, λειτουργοῦντες ἀδιαπτῶτα καὶ ἔλην σγεδὸν τὴν ἡνωμένην Αὐτοκρατορίαν, συμβάσεις πρὸς ξένα Κράτη ἐπωφελεστάται, διευκύνοντες τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν καὶ τῶν δερμάτων, ἀνδρῶσις ταχυδρομικοῦ Μουσείου καὶ γλῶσσαι ἀλλὰ κατορθώματα κατέστησαν τὸν κύριον Στεφάνον ἀξίον λειτουργῶν τῆς Γερμανίας τοῦ Βίσαρχ.

Ἄλλ' ὁ κύριος Στέφανος δὲν ἐλησμόνησε τὴν τακτικὴν τῆς νεότητός του, πολλὰ δὲ μυθολογῶνται περὶ τῆς ἀκαταπαύστου ἐνασχολείας του εἰς πᾶν τὸ ἀφορᾶν τὰ ταχυδρομεῖα του καὶ αἰωνίως τὰ ταχυδρομεῖα του. Ἄπο τίνος λειτουργεῖ οἰκονομικὴ τις τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων ἐταιρία, ἐλόκληρος δηλ. ἀποταμειωτικὴ τράπεζα πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης των. Πρόνοια, σγέδιον καὶ ἐκτέλεσις ἀφελόνται εἰς τὸν κ. Στέφανον. Ὅταν δ' ἐσχάτως τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Τυβίγγης ἀπένευεν αὐτῷ τὸν τίτλον ἐπιτίμου διδασκτορος, σειρά συγγραμμάτων ἐπεσφράγισε τὸν πρακτικώτατον βίον του καὶ εἰς τοὺς φίλους τοῦ ἀνδρὸς ὕψους, τῆς παρομιμῶδους ἀκριβορημοσύνης τῶν Γερμανῶν καὶ τῆς σπανίας ἐμβροδείας πρόκειται γνήσιον δέγμα τὸ νεώτατον αὐτοῦ ἔργον, ἡ «ἱστορία τῶν πρῶσιων ταχυδρομείων».

Ὅταν βλέπῃ τις εἰς ὅλας τὰς ἐνστάδα ἐξεχούσας δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς θέσεις, ἢ ἐνδρονίζονται τοιοῦτοι δημιουργικοὶ ἄνθρωποι καὶ νὰ ἐξακολουθῶσι διαρκῶς τὸ ἀναμορφωτικὸν ἔργον αὐτῶν ἀνευ κομματικῶν ἐλεεινοτήτων καὶ πολλῶν ἄλλων ἀνευ, δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ ἐπικαλεσθῇ τοὺς αἰωνίους τῆς ἱστορίας νόμους διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀκμὴν τῆς Γερμανίας. Ὁ κ. Στέφανος εἶχε τῶρα ἡλικίαν ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν καὶ ἐργάζεται δέκα καὶ ἕξ ὥρας ἐκ τῶν εἰκοσι τεσσάρων τοῦ ἡμερονηκίου. — Ἰδωμεν τῶρα τί γίνονται τὰ γραμματόσημα.

Διὰ τὰς γαλλικὰς ἐν Ἀφρικῇ ἀποικίας (Reunion) ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει ἰδιαίτερον γραμματόσημον, ὅτε δ' ἐσχάτως ἐπέκειτο μεταβολὴ τις τοῦ παλαιοῦ, ἐπιτήθει τις Παρισινὸς προσέλαβε τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν καὶ ἐξέδωκεν εἰς πώλησιν τὰ νέα σγέδιον τῶν ἀποικίων γραμματόσημα. Ἐσπευσαν οἱ εὐπιστοὶ συλλογεῖς ἀντὶ ἀδράων τιμῶν νὰ κοσμήσῃσι τὰ λευκώματα των διὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος νεωτερισμοῦ, καὶ ἀκόμη γελᾷ ὁ πλουτῖσας εφευρέτης, με μικρὸν πρόστιμον ἐξοφλήσας τὴν διαφορὰν του πρὸς τὴν ἐπεμβῆσαν ἀρχήν, τὴν ὅποιαν ἄλλως καὶ δὲν ἐσκόπει νὰ ἐξαπατήσῃ. Τὸ ἀνωτέρω παρατεθὲν γραμματόσημον εἶνε τὸ παλαιὸν τῶν γαλλικῶν ἀποικίων, ἐκδεδωμένον κατὰ τὸ 1860 πρῶτην φορᾶν, καὶ πολλάκις κατόπι μὲχρι τοῦ 1872, ὅτε ἐγενεον ἡ τελευταία ἐκδοσίς του μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐστεμμένου Ναπολέοντος. Ἔχει χρῶμα πορτοκαλλίου ἀραι-

τόπι μὲχρι τοῦ 1872, ὅτε ἐγενεον ἡ τελευταία ἐκδοσίς του μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐστεμμένου Ναπολέοντος. Ἔχει χρῶμα πορτοκαλλίου ἀραι-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Τὸ γαρτοποιεῖν, ὅτι ζημία καὶ θνείδος, ὑπὸ Ἱ. Ἰσιδορίδου Ἐπιλόση, μετὰ δύο εἰκόνων ἐν σελ. 53 καὶ 57. — Ἡ δυστυχημένη (συνέχεια), κατὰ τὸν Ἰβάν Τουργένιεφ. — Αἱ ἀσθένειαι τῶν τέκνων μας (συνέχεια), μετὰ ὀκτὼ εἰκόνων ἐν σελ. 56. — Πανακοθήκη, ἥτοι ἐρημνία τῶν εἰκόνων. — Εφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις. Νέοι δρόμοι εἰς παναρχαίας πηγὰς φωτός, μετὰ τριῶν εἰκόνων ἐν σελ. 60 καὶ 61. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας. — Πρότασις γερμανικοῦ τίνος φύλλου πρὸς διαμελισμὸν τῆς Ἑλλάδος. — Πῶς καταντῆ ἡ μαγία τοῦ γαρτοποιηγίου. — Ἐπεισθῶδιον πρωτότυπον. — Πῶς δύναιται τις ἀσφαλῶς νὰ γίνῃ ἰσχυρότερος καὶ ἐλαφρότερος. — Πορεία τῆς χολέρας καὶ τρόπος τῆς ἐξ Ἀσίας μεταδόσεως αὐτῆς. — Τὸ «παγισμὸν λαγείων» τοῦ Ροσεφόρ. — Θωροπὰ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος. — Κακὴ ποιότης τῶν ἀγγλικῶν στρατοῦ. — Ἄγαθότης τῆς αὐτοκρατορίας Ἑθγενίας, καὶ μία συρμικὴ εἰκὼν, σελ. 63. — Γραμματόσημα. — Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν γερμ. ταχυδρομείων κ. Στέφανος, μετὰ εἰκόνας ἐν σελ. 64. — Καινοτομίαι τρεῖς, μετὰ τριῶν εἰκόνων. — Πῶς πρέπει νὰ κλείωνται τὰ παράδουρα, μετὰ εἰκόνας. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία. **ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.** Ροβέρτος Κῶχ (σελ. 49). — Κυνοβούλιον (σελ. 52). — Ἄποψις τοῦ Μόντε Κάρλο (σελ. 53). — Ἐν δῦμα τοῦ Μόντε Κάρλο (σελ. 57).

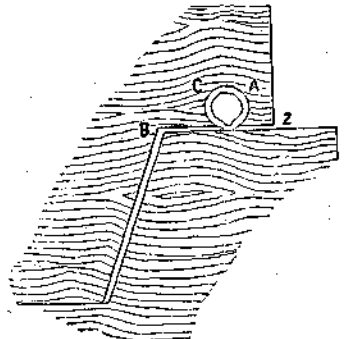
τατον καὶ τιμὰς 5, 30 καὶ 40 λεπτ., αἱ ὅποια ὅμως ἐξέπεσαν μετὰ τὸ μεταλείπον τοῦ τελευταίου τῶν Γάλλων αὐτοκράτορος, ὅταν κατὰ τὸ 1877 ἡ θεὰ Δημοκρατία ἐνεδρονίσθη μετὰ ἀλληγορικὰς μορφὰς ἐπὶ τῶν νεωτάτων γραμματοσήμων, ἐκδοθέντων κατὰ τὸ παρατεθειμένον ὁμολογία εἰς δύο μόνον τιμὰς, 5 καὶ 10 λεπτῶν. Ἦνε μαῦρα τὰ μὲχρι τοῦ 1885, κυκλοφορήσαντα εἰς 300 μόνον χιλιάδας, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου (7/19) μεχρι σήμερον. Τῶρα ἐκδίδονται καὶ εἰς ἄλλα χρῶματα, δηλ. κόκκινα καὶ φαιά, 10 καὶ 25 λεπτῶν.

Ἀνατολικαὶ καινοτομίαι, σπάνια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶνε τῶν τουρκικῶν γραμματοσήμων αὐτῆν τὴν φορᾶν. Πρὸ ὀλίγου ἐκυκλοφόρησαν τῶν πέντε παράδων χρώματος ἰανθούς, ἀλλ' ἐκ τούτων μόνον ἕξ χιλιάδες εἶδον τὸ φῶς, διότι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐκτυπώσεως προὔτηθη τὸ μαῦρον χρῶμα, τὸ ὅποιον εἶδομεν ἤδη καὶ ἐδῶ. Χθὴ πεντακῶσια μόνον ἐξεδόθησαν ἐπίσης μαῦρα, ἀλλ' ἀξία 25 γροσίων. Αὐτὰ δὲν ἐφθασαν ἀκόμη εἰς Γερμανίαν. Μετ' ὀλίγον θὰ μεταβληθῶσι τὰ τῶν 2 καὶ 5 γροσίων, ἐκείνα εἰς πορτοκαλλί, αὐτὰ εἰς γαλλί, βαυτήτερα τοῦ τῶν ἐφημερίδων. Τὸ παρατεθειμένον γραμματόσημον, 20 + 20 παράδιον, εἶνε τὸ τῶν νέων διπλῶν ἐπιστολικῶν δελταρίων, τῶν χρησιμευόντων δηλ. καὶ εἰς ἀπάντησιν ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὰ δύο φύλλα (τέσσαρες σελίδες) τοῦ δελταρίου συνάπτονται κατὰ τὴν μίαν τοῦ μήκους (0,133) ἀκρᾶν. Πλάτος ἔχουσι 0,088 τοῦ μέτρου. Τὸ γραμματόσημον, τυπωμένον ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς τετάρτης (20 + 20) σελίδος, εἶνε ῥοδῆχρονον.

Ἡ ἔμπροσθεν τῶν παραθύρων θέσις, ἐν τῇ ὁποίᾳ διακρίνομεν τοῦ θέρουσας πάντες τόσον εὐχάριστος καθήμεθα, καθίσταται τὸν χειμῶνα ἀνυπόφορος δι' ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, διότι συνήθως διὰ τὰ παράδουρα τῶν οἰκημάτων μας παρέχουσι διὰ τῶν βωγμῶν αὐτῶν ἐλευθέρων εἰσόδον εἰς τὸν ψυχρὸν ἀέρα, ἀποφύγοντα τὰ μέλη μας διὰ τοῦ σφοδροῦ αὐτοῦ ρεύματος Ἐναντίον τῆς λαθραίας ταύτης καὶ δυσάρεστον εἰς χωρῆσεως τοῦ χειμῶνος εἰς τὰ δωμάτια ἡμῶν μετεχειρίσθησαν καὶ μεταχειρίζονται ἐπὶ πλεῖστα ὅσα μέσα, ἀποφράττοντες τὰς βωγμὰς διὰ βρύων π. χ. ἡ τεμαχίων ὑφάσματος, ἡ πιλμάτος (κετσέ) κτλ. Ἐπὶ τινὰ χρόνον τὰ ἀπλᾶ ταῦτα μέσα παρέχουσιν ἰσχυρῶς τὸ ζητούμενον ἀποτελεσμα, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχουσι διαρκείαν καὶ καταστρέφονται διαφθείροντα συγχρόνως καὶ τὰ πλαίσια τῶν παραθύρων, διότι ἀπαρροφῶσι τὴν ὑγρασίαν καὶ ἐπιταχύνουσι τὴν σφίψιν τῶν σανίδων. Νομίζομεν ὅτι ὁ ἐξῆς τρόπος εἶνε ὁ κάλλιστος καὶ ἀσφαλῆστατος πάντων. Ἐντὸς τῶν σανίδων τοῦ παραθύρου κατασκευάζεται μία βαθεὴ ράβδος (Α), ἰκανὴ ὥστε νὰ δεχθῇ τὸν ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος θύλακον (Β), προεκβάλλοντα τῆς σανίδος περὶ τὰ δύο ἰσογυμῆτρα καὶ ἕνεκα τῆς ἐλαστικότητος αὐτοῦ κλειόμενον ἐρημνικῶς τὴν κλειδίωσιν (ΒΖ). Ἄλλὰ διὰ νὰ μὴ παύσῃ πλέον ἐντελῶς πᾶσα συγκοινωνία τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀέρος πρὸς τὸν ἐν τῷ δωματίῳ διὰ τῶν ἄρμων τῶν παραθύρων, καλὸν εἶνε διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ κλείωνται μόνον αἱ κατώτεροι κλειδίσεις αὐτῶν, αἱ δὲ ἀνωτέραι νὰ μένωσιν ἐλεύθεραι. Τὸ αὐτὸ μέσον δυνάμεθα φυσικῶς νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ εἰς τὰς κακῶς κλειομένας θύρας διὰ μεγαλειτέρων, ἐνοεῖται, ἐλαστικῶν θύλακων.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Α. Ρ. Β. εἰς Ζαγαζίν. Ἐντὸς δύο ἔβδομάδων τὸ πολὺ εἶνε ἔτοιμοι οἱ χρυσόδετοι τόμοι. Ἡ πολυτέλειά των εἶνε ἀγνωστος εἰς τὰ μέρη μας, σπανία δὲ καὶ ἐδῶ ἐν Γερμανίᾳ. — κ. Ν. Β. καὶ Σ. εἰς Θεσσαλονίκην. Κατὰ τὰς ὁδηγίας Σας. Ἀκολουθεῖ ἐπιστολή. — κ. Γ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Τὰ ταχυδρομεῖα ἔρχονται. — κ. Α. Ν. Η. εἰς Σουλινῶν. Ἐλήφθησαν ὑπὸ σημείωσιν. Θὰ γράψωμεν. — κ. κ. Ἀδ. Στ. εἰς Σουλινῶν. Ἀπεστάλησαν ἤδη. — κ. Ε. Α. Ο. εἰς Σουεξ. Περιμένομεν τὴν συγκατάθεσίν Σας.

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρσις ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελῶν Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.